

Wereld zonder tranen

en andere

levensbeschouwelijke

verhalen

Tekst: Erik Idema Illustraties: Mariëlla van de Beek

Dove op ziekenbezoek

Ik moet toch eens op ziekenbezoek gaan bij de buurvrouw, denkt een dove man. Dat kan best. Ik kan haar niet verstaan, maar dat geeft niet. Zo'n gesprek tijdens een ziekenbezoek verloopt toch altijd op dezelfde manier.

Ik vraag natuurlijk eerst hoe het met haar gaat.

'Gaat wel hoor,' zegt ze dan waarschijnlijk.

En dan zeg ik: 'Gelukkig maar!'

Daarna vraag ik of ze al wat gedronken heeft.

Ze antwoordt vast dat ze wat slokjes water gehad heeft ofzo, en dan zeg ik: 'Heel goed! Ik hoop dat je het binnen kunt houden.'

Daarna vraag ik nog welke dokter ze heeft, en als ze antwoord gegeven heeft, reageer ik met: 'Dat is de beste die je kunt hebben in jouw situatie! Ik hoop dat hij zijn werk goed kan doen.'

Daarna blijf ik nog een tijdje beleefd zitten luisteren naar haar gemopper.

Waarschijnlijk vraagt ze aan het eind of ik nog eens terug wil komen.

'Wat mij betreft morgen al!' zal ik royaal zeggen. Natuurlijk ga ik morgen niet echt bij haar op bezoek, maar dat vergeet ze toch wel weer en het klinkt wel heel aardig.

Ten slotte praat ik nog even met haar over het weer en dan ga ik weer eens naar huis.

Dan heb ik een goede daad verricht!

Diezelfde middag gaat de dove op bezoek bij zijn buurvrouw.

'Hoe gaat het?' vraagt hij.

'Slecht,' antwoordt de buurvrouw. 'Ik ga waarschijnlijk dood.'

'Gelukkig maar!' roept de dove man vrolijk. 'Daar ben ik echt blij mee. En heb je al wat gedronken?'

'Ja,' zegt de buurvrouw. 'Ik heb zo veel pijn en ik ben zo ziek... Ik kan het echt niet meer aan. Ik heb een flesje vergif leeggedronken.'

'Heel goed!' reageert de dove man. 'Ik hoop dat je het goed binnen kunt houden!'

En als hij haar blik ziet vraagt hij maar gauw: 'Welke dokter heb je eigenlijk?'

'Azraël, de engel van de dood,' snikt de patiënt.

'Uitstekend,' zegt de dove man bemoedigend. 'Ik zal bidden dat hij zijn werk goed doet!'

'Maar... maar wil je dan echt dat ik... dat ik doodga?' vraagt de buurvrouw ongelovig.

'Natuurlijk wil ik dat!' roept de dove man royaal. 'Wat mij betreft morgen al!'

En na een korte stilte zegt hij nog: 'Volgens mij wordt het morgen een prachtige dag.'

Hij kijkt op zijn horloge. 'Wat gaat de tijd snel hè, als je het naar je zin hebt!' roept hij uit. 'Ik moet maar weer eens gaan. Goedemiddag!'

De man die zijn kameel weggaf

Elke moslim hoort minstens een keer de pelgrimsreis naar Mekka te maken. Zo'n reis brengt je naar het belangrijkste van je leven. Het maakt een ander mens van je. Dat merkte ook een derwisj, een wijze geestelijke.

Nadat hij in Mekka geweest was, begon hij op zijn kameel aan de lange terugweg. Hij dacht na over zijn bijzondere ervaringen, over zijn leven tot dat moment en over wat echt van waarde is. Terwijl hij daarover nadacht, zag hij plotseling langs de kant van de weg drie mannen staan. Ze hadden ruzie.

De derwisj stapte van zijn kameel, ging naar de mannen toe en vroeg wat er aan de hand was. 'Wij zijn drie broers,' legde de oudste uit. 'Onze vader is gestorven. Hij had zeventien kamelen en heeft in zijn testament gezet: De helft van mijn kamelen is voor mijn oudste zoon, een derde deel is voor de tweede en een negende deel van de kamelen is voor de jongste. Nu hebben we ruzie, we kunnen het er niet over eens worden hoeveel iedereen krijgt. Zeventien is nu eenmaal niet deelbaar door twee, drie of negen. Kunt u ons helpen?'

De derwisj dacht even na. Toen zei hij rustig: 'Neem mijn kameel er maar bij.' 'Weet u het zeker?' vroegen de broers verbaasd. De derwisj knikte.

De drie broers begonnen driftig te rekenen. Nu hadden ze achttien kamelen! De helft van achttien was negen. Een derde van achttien was zes, en een negende deel was precies twee. Alle drie pakten ze de teugels van de kamelen waar ze recht op hadden. Het klopte prachtig en er bleef zelfs nog een kameel over!

De wijze derwisj klom weer op zijn eigen kameel, die als laatste overgebleven was. Zo reisde hij verder naar huis, terwijl hij zacht koranverzen reciteerde.